

tego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zobowiązani są do zwrotu Skarbowi Państwa z tytułu częściowego zwrotu kosztów wykształcenia następujących kwot pieniężnych:

- 1) absolwenci studiów biologicznych i fizycznych — 45.000 zł,
- 2) absolwenci pozostałych kierunków studiów — 30.000 zł.

2. Ustalone w ust. 1 kwoty należności pieniężnych stanowią mniej niż połowę średniego kosztu wykształcenia

absolwenta na poszczególnym kierunku studiów, obliczonego bez uwzględnienia wydatków związanych z inwestycjami, kapitalnymi remontami, prowadzeniem badań naukowych, kształceniem kadry naukowej, utrzymaniem zarządu centralnego oraz amortyzacją środków trwałych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Minister Oświaty: *W. Tułodziecki*

188

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 10 lipca 1964 r.

w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania.

Na podstawie art. 5 § 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwolenia na sprzedaż napojów alkoholowych zawierających więcej niż 4,5% alkoholu wydają właściwe do spraw handlu organy prezydium powiatowych (miast stanowiących powiaty) rad narodowych oraz dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

2. Właściwość miejscową organów powołanych do wydawania zezwoleń określa się według miejsca położenia punktu sprzedaży napojów alkoholowych, a w stosunku do zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych w wagonach restauracyjnych oraz na morskich statkach handlowych i na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej — według siedziby przedsiębiorstwa (oddziału), któremu jednostki te podlegają.

§ 2. Zezwolenia wydaje się w ramach planu sieci punktów sprzedaży napojów alkoholowych, zatwierdzonego przez prezydium powiatowej rady narodowej (miejskiej rady narodowej miasta stanowiącego powiat), a w mieście wyłączonym z województwa — przez prezydium rady narodowej tego miasta, na wniosek prezydium dzielnicowych rad narodowych.

§ 3. 1. Projekt planu sieci punktów sprzedaży napojów alkoholowych należy przedłożyć do zaopiniowania właściwej do spraw porządku publicznego komisji rady narodowej oraz właściwemu miejscowo oddziałowi Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego.

2. Projekty planu określone w ust. 1 dla miejscowości uzdrowiskowych oraz miejscowości, w których znajdują się szpitale dla nerwowo i psychicznie chorych oraz zakłady zamkniętego leczenia dla nałogowych alkoholików, powinny być ponadto opiniowane przez właściwe do spraw zdrowia organy administracji prezydium wojewódzkich rad narodowych.

§ 4. 1. Można udzielać zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych:

- 1) zawierających powyżej 4,5% alkoholu — do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 2) zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu — do spożycia poza miejscem sprzedaży,
- 3) zawierających powyżej 4,5% alkoholu — do spożycia w miejscu sprzedaży,
- 4) zawierających powyżej 4,5% do 18% alkoholu — do spożycia w miejscu sprzedaży,

5) zawierających powyżej 4,5% alkoholu — do spożycia na miejscu w miejscach organizowanych zabaw i uroczystości.

2. W zezwoleniach wymienionych w ust. 1 można ograniczyć sprzedaż tylko do niektórych napojów alkoholowych.

§ 5. 1. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 1 mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej na sprzedaż prowadzoną w sklepach:

- 1) branżowych z napojami alkoholowymi,
- 2) ogólnospożywczych posiadających wyodrębnione działy sprzedaży napojów alkoholowych,
- 3) ze sprzedażą artykułów spożywczych, mających siedzibę na terenach wiejskich,
- 4) problemowych, prezentujących produkcję jednego lub kilku krajów — wyłącznie na sprzedaż napojów alkoholowych pochodzenia zagranicznego w oryginalnych opakowaniach.

2. Liczba punktów sprzedaży wymienionych w ust. 1 nie powinna przekraczać:

- 1) w miastach i osiedlach do 5 tysięcy mieszkańców — 1 punktu sprzedaży,
- 2) w miastach powyżej 5 tysięcy mieszkańców — 1 punktu sprzedaży na 4—5 tysięcy mieszkańców,
- 3) w gromadach — 1 punktu sprzedaży na gromadę.

3. W miastach o liczbie od 5 do 8 tysięcy mieszkańców właściwy do spraw handlu organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej może wyrazić zgodę na uruchomienie drugiego punktu sprzedaży napojów alkoholowych.

4. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych zasięgiem terytorialnym gromady lub liczbą ludności, właściwy do spraw handlu organ prezydium powiatowej rady narodowej może udzielić zezwolenia na dodatkowe punkty sprzedaży napojów alkoholowych na terenie gromady.

§ 6. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 2 mogą być wydawane:

- 1) jednostkom gospodarki uspołecznionej na sprzedaż napojów alkoholowych prowadzoną w sklepach branży ogólnospożywczej, winno-cukierniczej, warzywniczo-owocarskiej oraz sklepach spółdzielczości zaopatrzenia i zbytu ze sprzedażą artykułów spożywczych;
- 2) jednostkom gospodarki nie uspołecznionej, uorawnionym do prowadzenia przedsiębiorstw handlu detalicznego (sklepów), na sprzedaż napojów alkoholowych w sklepach branży ogólnospożywczej, spożywczo-przemysłowej

(mieszanej), cukierniczo-owocarskiej i piekarsko-cukierniczej.

§ 7. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 3 mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej na sprzedaż napojów alkoholowych prowadzoną w:

- 1) restauracjach (gospodach) oraz w wagonach restauracyjnych,
- 2) barach, z wyjątkiem barów mlecznych, barów kawowych, barów „coctail” (cukierniczych) oraz sam-barów.

§ 8. 1. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 4 mogą być wydawane jednostkom gospodarki uspołecznionej oraz jednostkom gospodarki nie uspołecznionej na sprzedaż napojów alkoholowych w:

- 1) kawiarniach,
- 2) cukierniach,
- 3) barach kawowych,
- 4) winiarniach,
- 5) piwiarniach,
- 6) bufetach.

2. W zezwoleniach na sprzedaż napojów alkoholowych w kawiarniach, cukierniach i barach kawowych można zezwolić dodatkowo na sprzedaż likierów (koniaków, rumu).

3. W miejscowościach, w których nie ma zakładów gastronomicznych wymienionych w ust. 1, zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 4 mogą być wydawane również jadłodajniom, jeżeli istniejące warunki lokalowe jadłodajni pozwalają na wydzielenie sal bezalkoholowych.

§ 9. 1. Jednostkom gospodarki uspołecznionej prowadzącym sklepy branżowe z napojami alkoholowymi (§ 5 ust. 1 pkt 1) mogą być wydawane także zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 4 na prowadzenie w tych sklepach probierni win gronowych i miodów pitnych.

2. W zezwoleniach wymienionych w ust. 1 można zezwolić dodatkowo na sprzedaż likierów (koniaków, rumów).

§ 10. 1. Zezwolenia wymienione w § 4 ust. 1 pkt 5 mogą być wydawane:

- 1) zakładom gastronomicznym uprawnionym do prowadzenia bufetów urządzanych na czas zabaw i uroczystości oraz jednostkom organizującym zabawę lub uroczystość, posiadającym zezwolenie właściwych organów na urządzenie zabawy lub uroczystości — na sprzedaż napojów alkoholowych w bufetach urządzanych na tych zabawach lub uroczystościach,
- 2) na sprzedaż wina zawierającego do 18% alkoholu, na czas trwania uroczystości winobrania w mieście Zielona Góra.

2. W zezwoleniach wymienionych w ust. 1 pkt 1 można ograniczyć sprzedaż tylko do napojów alkoholowych zawierających do 18% alkoholu.

§ 11. 1. Jednostkom gospodarki uspołecznionej zezwolenia wydaje się na czas nieograniczony lub na czas oznaczony.

2. Jednostkom gospodarki nie uspołecznionej zezwolenia wydaje się na czas oznaczony, ustalony w zezwoleniu na prowadzenie działalności handlowej lub przemysłu gastronomicznego, stosownie do § 9 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1964 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i wykonywanie usług handlowych oraz na prowadzenie zakładów przemysłu gastronomicznego przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. Nr 20, poz. 120).

§ 12. Przy wydawaniu zezwoleń dla:

- 1) morskich statków handlowych i statków pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej stosuje się prze-

pisy o zasadach i warunkach sprzedaży, podawania i spożywania napojów alkoholowych na morskich statkach handlowych oraz na statkach pasażerskich w żegludze przybrzeżnej i śródlądowej, wydane przez Ministra Żeglugi,

- 2) kasyn, bufetów, kawiarni i sklepów mających siedzibę na terenie obiektów wojskowych wydanie zezwolenia uzależnione jest od uprzedniego uzyskania zezwolenia właściwych organów wojskowych, wskazanych w przepisach wydanych przez Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 13. 1. Wszelkie zmiany w treści zezwoleń podlegają uwidocznieniu w zezwoleniu, w formie odpowiedniej adnotacji; adnotacji dokonuje organ właściwy do wydania zezwolenia.

2. Dla każdego punktu sprzedaży napojów alkoholowych wydaje się jedno zezwolenie i tylko na jeden z rodzajów sprzedaży wymienionych w § 5 ust. 1.

3. Organy wydające zezwolenia prowadzą rejestr wydanych zezwoleń.

4. Wzory zezwoleń i rejestrów ustala Minister Handlu Wewnętrznego.

§ 14. Zezwolenie powinno być wywieszane w punkcie sprzedaży napojów alkoholowych na widocznym miejscu i zabezpieczone przed zniszczeniem.

§ 15. 1. Zezwolenie wygasa w razie:

- 1) likwidacji punktu sprzedaży,
- 2) upływu okresu ważności zezwolenia,
- 3) zmiany rodzaju działalności punktu sprzedaży,
- 4) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłu gastronomicznego na zasadach określonych w ustawie z dnia 1 lipca 1958 r. o zezwoleniach na wykonywanie przemysłu, rzemiosła, handlu i niektórych usług przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 224, z 1960 r. Nr 52, poz. 303 i z 1963 r. Nr 22, poz. 113),
- 5) wprowadzenia na podstawie art. 7 § 2 lub § 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) zakazu sprzedaży napojów alkoholowych na określonym terenie.

2. W razie wprowadzenia na podstawie art. 7 § 2 lub § 3 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) na okres przejściowy zakazu sprzedaży napojów alkoholowych, zezwolenie ulega zawieszeniu na okres ustalony w zakazie, a jeżeli okres ważności zezwolenia upływa przed upływem okresu objętego zakazem, zezwolenie takie wygasa z dniem wprowadzenia zakazu.

3. Posiadacz zezwolenia, którego okres ważności wygasł na zasadach określonych w ust. 1 i 2, obowiązany jest zwrócić je organowi, który zezwolenie wydał.

§ 16. 1. Zezwolenie powinno być cofnięte w razie powstania okoliczności, które w myśl przepisów ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu uzasadniałyby odmowę udzielenia zezwolenia.

2. Zezwolenie może być cofnięte:

- 1) w razie zmiany siedziby punktu sprzedaży,
- 2) w razie wykonywania czynności sprzedaży lub nadzoru w punktach sprzedaży napojów alkoholowych przez osoby prawomocnie skazane na podstawie art. 25 § 1 lub § 2 ustawy o zwalczaniu alkoholizmu,
- 3) ze względu na ważny interes społeczny, a w szczególności, jeżeli tego wymaga konieczność ograniczenia nadmiernej ilości punktów sprzedaży napojów alkoholowych,

4) w razie nieprzestrzegania przez posiadacza zezwolenia warunków zezwolenia lub zakazów wprowadzonych uchwałami właściwych rad narodowych w sprawach sprzedaży i podawania napojów alkoholowych.

3. Cofając zezwolenie właściwy do spraw handlu organ prezydium rady narodowej wznacza jednomiesięczny termin do zaprzestania sprzedaży napojów alkoholowych, licząc od daty uprawomocnienia się decyzji o cofnięciu zezwolenia.

4. Przepis § 15 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 17. Traci moc rozporządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 28 maja 1960 r. w sprawie określenia organów właściwych do wydawania zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych oraz warunków i trybu ich wydawania (Dz. U. Nr 28, poz. 162).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z upływem dwóch tygodni od daty ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: *M. Lesz*

189

ROZPORZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 30 lipca 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zezwolenia na zatrudnianie młodocianych w wieku powyżej 16 lat przy niektórych rodzajach prac wzbronionych.

Na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 226 i z 1961 r. Nr 32, poz. 160) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie odstępstw od wykazu prac wzbronionych młodocianym dla celów nauki zawodu lub wstępnego

stażu pracy, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25 lipca 1959 r. w sprawie zezwolenia na zatrudnianie młodocianych w wieku powyżej 16 lat przy niektórych rodzajach prac wzbronionych (Dz. U. z 1959 r. Nr 44, poz. 275 i z 1960 r. Nr 19, poz. 118) wprowadza się następujące zmiany:

1) po lp. 1a wykazu dodaje się lp. 1b w brzmieniu:

Lp.	Pozycja wykazu prac wzbronionych młodocianym
„1b	13 W zakresie nauki zawodu elektromontera zezwala się na zatrudnianie młodocianych mężczyzn przy pracach związanych z montażem, demontażem, remontami i konserwacją linii napowietrznych i kablowych, rozdzielni i stacji, transformatorów i nastawni, także na wysokości do 10 m (z wyjątkiem likwidowania awarii, załadunku i wyładunku słupów, kabli i szczeleł, przenoszenia i stawiania słupów, układania kabli nowych obok istniejących, konserwacji słupów środkami grzybobójczymi) pod następującymi warunkami: a) zapewnienia stałego nadzoru ze strony pracownika, z którym zakład zawarł umowę o szkolenie młodocianych, przy czym pracownik ten musi posiadać kwalifikacje w grupie co najmniej III — zgodnie z przepisami o eksploatacji elektrowni i sieci, b) całkowitego wyłączenia linii lub urządzeń spod napięcia przy jednoczesnym zabezpieczeniu miejsca pracy w ten sposób, by wykluczone było przypadkowe załączenie tych linii lub urządzeń pod napięcie oraz możliwość przypadkowego zbliżenia się na niebezpieczną odległość lub dotknięcia do części urządzeń, pozostawionych pod napięciem, c) szczególnie starannego zabezpieczenia przed upadkiem przy pracach wykonywanych na wysokości. Zezwolenie dotyczy zakładów energetycznych Zjednoczenia Energetyki podległych Ministerstwu Górnictwa i Energetyki i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1967 r.;"

2) w lp. 8 wykazu w zdaniu drugim po wyrazach „(przemysł budowy maszyn górniczych)” skreśla się kropkę i dodaje się wyrazy „jak również Gliwickich i Toruńskich Zakładów Budowy Urządzeń Chemicznych podległych Ministerstwu Przemysłu Chemicznego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

190

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 30 lipca 1964 r.

w sprawie ustalenia granicy terytorialnej portu morskiego w Kołobrzegu.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę terytorialną portu morskiego w Kołobrzegu ustala się, jak następuje: Poczynając od punktu granicznego nr 1, położonego po zachodniej stronie portu na pla-